

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031276 19 U
Sarajevo, 07.07.2020.godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranka Brenjo kao predsjednik vijeća Branimira Orašanin i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja "BH MOTORS" d.o.o. Srebrenik, kojeg zastupa advokat Enver Hogić iz Tuzle, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-675-4/18 od 14.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.07.2020.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-16-12-1407-15/18 od 15.10.2018. godine, ugovornog organa Uprava za indirektno oporezivanje BiH, te je odbijen zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka

Protiv osporenog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. Ugovorni organ je za najpovoljnijeg ponuđača izabrao Agenciju Kamir d.o.o. Široki Brijeg samo iz razloga jer ispunjava uslove za preferencijalni tretman. Međutim, tužitelj smatra da ovaj ponuđač nije dostavio dokaze za preferencijalni tretman a kako to nalaže tenderska dokumentacija u konkretnom predmetnom postupku. Dakle u skladu sa tačkom 6.2. odnosno 6.4.TD, ovaj ponuđač je morao dostaviti izjavu u Aneksu 2 i Rješenje o registraciji iz koje je vidljivo da je on registrovan u skladu sa zakonima BiH kao i potvrdu Vanjskotrgovinske komore BiH ili entiteskih privrednih komora da je ponuđena roba iz BiH. Navedena potvrda treba da sadrži naziv robe i količinu robe a ukoliko ponuđač ne zaokruži nijednu od opcija u Aneksu 2 i ne dostavi potvrdu komore smatra se da ne ispunjava uslove preferencijalnog tretmana. Dakle, izabrani

1000
1000
1000

ponuđač je morao ispuniti navedene uslove a budući da nije po tom osnovu mu se ne može ni umanjiti cijena ponude. Osim toga, tužitelj ističe i da je ovaj ponuđač morao pružiti dokaz da najmanje 50% ukupne vrijedosti ponuđene robe od izabranog ponuđača treba da ima porijeklo BiH u skladu sa Odlukom o obaveznoj primjeni preferencijalnog tretmana domaćega a u predmetnom spisu to ponuđač nije dokazao. Tužitelj tvrdi i da se taj tip robe, rampe i ne proizvode u BiH. Stoga predlaže da sud uvaži njegovu tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak te ga obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 830,00 KM za sastav tužbe plus 17% PDV-a i sudske takse.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta proizilazi da je osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-16-12-1407-15/18 od 15.10.2018.godine, ugovornog organa Uprava za indirektno oporezivanje BiH, te je odbijen zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka. Prema obrazloženju osporenog rješenja ugovorni organ je pravilno utvrdio odlučne činjenice kada je u konkretnom postupku javne nabavke isporuke i montaže zaustavnih rampi za potrebe Uprave za indirektno oporezivanje BiH, izabrao ponuđača Agenciju Kamir d.o.o. Široki Brijeg jer je ovaj ponuđač ispunio sve uslove iz tenderskog dokumenta odnosno tačke 6.2. tenderskog dokumenta. Dakle, Ured za razmatranje žalbi BiH je ocijenio da je na strani 12. tačka 2. svoje ponude dostavljena Izjava ovog ponuđača u kojoj je bilo predviđeno da ponuđači zaokruže tačku a) ukoliko njihova ponuda ispunjava uslove za primjenu preferencijalnog tretmana. S tim u vezi, na strani 14 ponude, ovaj ponuđač je dostavio Rješenje o registraciji iz kojeg je vidljivo da je ovaj ponuđač registrovan u skladu sa zakonima BiH čime je u cijelosti postupio u skladu sa zakonima u BiH. Ured za razmatranje žalbi BiH je ocijenio da niko od ponuđača nije izjavljivao žalbu niti imao prigovor na tako postavljen uslov iz tenderskog dokumenta pa je konačnu odluku tuženi je donio u skladu sa članom 111. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH

Tužba nije osnovana.

U skladu sa članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14) Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Odluka o obaveznoj primjeni preferencijalnog tretmana domaćeg donesena je u skladu s članom 17. Zakona o Vijeću ministara BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 30/03 do 24/08) i članom 67. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14). U članu 1. tačka d) navedene odluke propisano je da svako korištenje preferencijalnog tretmana mora biti navedeno u tenderskoj dokumentaciji, te da ponuđači dokazaju da podliježu pod preferencijalni tretman. U skladu sa ovom

odlukom, domaće ponude, su ponude koje podnose pravne ili fizičke osobe sa sjedištem u Bosni i Hercegovini i koje su registrovane u skladu sa zakonima u Bosni i Hercegovini i kod kojih u slučaju ugovora o nabavkama roba, najmanje 50% ukupne vrijednosti od ponuđenih roba imaju porijeklo iz Bosne i Hercegovine, a u slučaju ugovora o uslugama i radovima, najmanje 50% radne snage za izvršenje ugovora su rezidenti iz Bosne i Hercegovine.

Uvidom u tenderski dokument ovo vijeće je ocijenilo da je ugovorni organ u konkurentskom zahtjevu u tački 6.2.(preferencijalni tretman) u tački 6.2.4. naveo da u svrhu dokazivanja uslova za ispunjavanje preferencijalnog tretmana domaćeg, ponuđači pored izjave dostavljaju i rješenje o registraciji iz kojeg je vidljivo da ponuđač registrovan u skladu sa zakonima BiH. Dakle, izabrani ponuđač Agencija Kamir d.o.o. Srebrenik je na strani 12 svoje ponude u tački 2. naveo, odnosno zaokružio da njegova ponuda ispunjava uslove za primjenu preferencijalnog tretmana domaćeg i da je dostavio zahtjevane dokaze. S tim u vezi nije upravu tužitelj da je izabrani ponuđač dostavio nepotpune dokaze u svojoj ponudi, suprotno tački 6.2.4. jer nije dostavio potvrdu Vanjskotrgovinske komore BiH da je roba koju nudi ovaj ponuđač domaćeg porijekla a sve kako je to ugovorni organ zahtijevao. Naime, ugovorni organ to nije ni zahtijevao u tački 6.2. TD obzirom da, u skladu s članom 67. Zakona o javnim nabavkama BiH kao ni u odluci Vijeća ministara BiH, niti obrascu Aneksa 1, koji je sastavni dio Uputstva za pripremu modela tenderskog dokumenta i ponuda ("Službeni glasnik BiH" broj: 90/14), nije striktno propisano da ugovorni organ mora u tenderskom dokumentu tražiti potvrdu Vanjskotrgovinske komore. To znači da u svakom konkretnom slučaju, u tenderskoj dokumentaciji, ugovorni organ definiše dokaze koje treba da dostavi ponuđač u slučaju kada dokazuje da se na njegovu ponudu treba primijeniti preferencijalni tretman domaćeg te da je obavezan u TD samo definisati uslove u skladu sa Odlukom o obaveznoj primjeni preferencijalnog tretmana domaćeg. Kako je izabrani ponuđač dostavio rješenje o registraciji, jer potvrda VTK nije ni tražena u tački 6.2. to nije osnovan prigovor da ovaj ponuđač nije ispunio zahtjevani uslov.

Proizvoljan je i neosnovan prigovor tužitelja u kojem navodi da je siguran da izabrani ponuđač ne može ponuditi predmetnu robu (rampu) domaćeg porijekla jer se ta roba ne proizvodi u BiH. U skladu sa članom 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, u postupku pravne zaštite žalilac je dužan da dokaže ili barem učini vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. To znači da su sve stranke u postupku dužne su da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te da predlože dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Sud ne prihvata odnosno ne cijeni proizvoljne tužbene navode jednako kao i nepotpuna obrazloženja.

Istina je da nije propisano zakonskim i podzakonskim aktima, ali vijeće napominje da je u svakom slučaju, Vanjskotrgovinska komora BiH, ovlaštena da izdaje potvrde o BH porijeklu roba usluga ili radova, za primjenu preferencijalnog tretmana domaćeg u procedurama javnih nabavki, na zahtjev bosanskohercegovačkih kompanija. To znači da taj dokument potvrđuje da proizvodi ili usluge ili radovi, koje nude na tenderima za javne nabavke u BiH, bosanskohercegovačke kompanije, imaju bosanskohercegovačko porijeklo. Kako je to trenutno ostavljeno na slobodnu ocjenu ugovornim organima da odluče da li će u tenderskom dokumentu zahtijevati i ovu

vrstu potvrde, to je u svakom slučaju tužbu tužitelja valjalo odbiti jer sud nije našao pogrešnu primjenu materijalnog propisa u pobijanom rješenju.

Stoga, osporeno rješenje sadrži sve što je propisano u skladu sa članom 233. stav 2. u vezi s članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16). Ove odredbe obavezuju drugostepeni organ da odgovori na sve navode iz žalbe žalitelja i da rješenje sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja uvažena odbijena, to mu u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10) ne pripadaju ni potraživani troškovi upravnog spora pa je sud primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

